

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 561 Usque Ad Annum 633

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117832

§.15. Patrum Scientia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66072)

gutias, & Catholici Responsiones expromebant. Id animadvertere potuistis in toto hujusce Historiæ Corpore, & in fragmentis de Doctrina Catholica, quæ *Hist. Lib. XVII. n. 5. or. 33.* inserui, nam Textus utrinque allegatos studiose retuli. Ceterum SS. Patres admodum parce de Quæstionibus Fidei differere solebant; illas tantum, quæ ipsis proponebantur, resolvere contenti, de novis tacebant. Levia quorundam & turbulenta ingenia severe reprimebant, nec omnibus indiscriminatim de Materia Fidei disputare permittebant. In memoriam revocate, quæ in hanc rem S. Gregorius Nazianzenus dixit, & quantam prudentiam & sapientiam hic S. Pater in illis requirat, qui de Quæstionibus Theologicis differant.

§. XV.

Patrum Scientia.

Quisquis, non dicam ipsa SS. Patrum opera, sed tantum ea pauca, quæ in ista Historia retuli, Excerpta attente legerit, nullatenus, ut arbitror, dubitabit,

tion. Quæ verba ego superius reddidi: *Hac Methodo Patres nostri existentiam Mysteriorum Trinitatis non argumentationibus Philosophicis, sed Auctoritate Scripturæ & ex Traditione probaverunt.* Plane R. P. Balduinus videtur voluisse fucum facere, saltem illis, qui Fleurium nunquam lecturi essent.

tabit, quin iisdem tam scientia quam eloquentia excelluerint. Licet etiam quis Scientiæ nomen minus proprie acciperet, quod facit vulgus, dum Doctos viros vocat illos, qui assidua lectione plurimorum factorum notitiam sibi acquisiverunt, nec istud Scientiæ genus seu potius Eruditionem Veteribus defuisse convinceretur. Quantam Eruditionis copiam in Libris S. Clementis Alexandrini, Origenis, Eusebii Cæsariensis, S. Hieronymiprehendimus? quantam rerum gestarum multitudinem, quot Poetarum, Historiæ Scriptorum, Philosophorum monumenta ignoraremus, nisi Virorum istorum industria & labor horum omnium cognitionem ad nos transmississet. Cum ab unguiculis profanos Scriptores legissent, illa eruditio in omnibus Patrum Scriptis inspersa occurrit; nec Lector aliquis, in Antiquitate profana peregrinus, eorum Libros satis capere valebit.

Patribus exterarum Gentium linguas addiscere curæ non fuit. Græci aliam linguam præter patriam non noverant. Latinis satis erat Græcam didicisse, atque Origenis & S. Hieronymi in addiscenda lingua Hebraica inauditus illa ætate labor, res prodigio similis omnibus videbatur.

Hist. l. XXII
n. 48. Ecclesiæ Pastores, & quæ ipsorum opera

scilla

scilicet nihil habebant antiquius, quam oves suas docere, arguere, dissentientes reconciliare, pauperes juvare. In mentem vobis redeat, quam alte ingemuerit S. Augustinus sub laborum suorum pondere; & si tanta negotiorum mole obruto pauculis horis non nunquam respirare licebat, illud temporis spatium orationi potius, & Scripturarum meditationi, quam linguarum studio, aut conferendis inter se veterum Codicum exemplis, ut forte locum aliquem obscurum elucubraret, dandum esse existimabat. Ejusmodi labor magis Anachoretam, qualis S. Hieronymus erat, decebat. Præterea SS. Patres non eo animo scientiis vacabant, ut sciendi cupidinem a natura inditam, satiarent, nec ut admirationem, quam in rudi plebecula rerum absconditarum cognitio excitat, sibi parerent. Quam longissime a puerili hac jactantia aberant; cujus rei veritas, ut alia testimonia silentio præteream, satis patebit, si Epistolam S. Augustini ad Dioscorum datam relegere non gravemini.

Porro si illas cognitiones requiramus, quæ proprio nomine Scientiæ appellantur, manifestum fiet, neminem hominum illis Sæculis SS. Patribus doctiorem extitisse; illam, inquam, veram Philosophiam si spectemus, quæ exactæ Dialecticæ usu & Metaphysicæ opera usque
ad

ad prima principia & cognitionem eius quod vere bonum, & vere honestum est ascendit, ut inde conclusiones certas, & morum Regulas deducat, quibus homines in virtute constantes reddantur, & felicitatem, quantam capere possunt, consequantur. Quis in hoc Scientiæ genere S. Augustino comparari possit? quis ingenio sublimiore, perspicacior, solidiore, aut moderatiore fuit? quis unquam clariora posuit principia, & inde plures vel meliores conclusiones eruit? quis unquam sublimiora, quam Augustinus, cogitatione affecutus est, quis inde sequentia subtilius intulit? qui hunc S. Patrem non admiratur, nihil ejus laudibus detrahit, sed sibi ipsi nocet, dum prodit, se veram Scientiam nescire. (C)

Inter Patres Græcos eandem Philosophiæ Subtilitatem, Sublimitatem & Soliditatem in Libris S. Basilii contra Eunomium, in quibusdam Epistolis, ubi Sophisma Aetii refutat, in Sermonibus S. Gregorii Nazianzeni de Theologia, & in Dissertationibus

(*) Istorum hominum numero merito accensendus est Interpres Protestans noster, quem in Nota ad Lib. XIX. §. XL. de S. Augustino cum Fortunato Manichæo disputante scribere non potuit: da hingegen hätte Augustinus die gute Sache, die er in den Händen hatte, besser vertheidigen können; und wenn er mehr Philosophie als Beredsamkeit besessen hätte, so würde er mit seinem Gegner kürzer haben zu Werk gehen können.

nibus S. Athanasii contra Gentiles & Arianos, si revolvere placuerit, invenietis. Qui Climatum diversitatem consideraverint, non mirabuntur, tam magna ingenia in Africa, in Græcia, in Ægypto, & in Syria reperiri potuisse.

Methodum docendi Veteres in suis Scriptis sine necessitate non manifestabant, eamque pro diversitate Materiæ mutabant; quippe oblata solum occasione scribebant, ut cuiquam quærenti & doceri cupienti responderent, aut Hæreticorum aliquem refellerent. Hinc plerumque non servabant Methodum Geometricam, quæ tantummodo sequitur Veritatis ordinem, quo res ipsæ inter se connectuntur, sed Methodum Dialecticam, quæ se illius, cui loquimur, dispositionibus accommodat, atque sola veræ Eloquentiæ fundamentum est; hac enim qui utitur, ante omnia conatur, ut ex Auditorum mente obstacula a sinistris affectibus aut præjudiciis orta removeat, tumque, ubi vacuum locum nactus est, veritatem ingerit, solerter illa adhibens, quæ Auditores jam ante cognoscunt & affirmant, ad ea demonstranda, quæ ipsis persuadere exoptat. Hæc illa Methodus est, cujus specimina omnibus numeris absoluta a Platone accepimus.